

Warszawa, dnia 31 maja 2005 r.

**PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI**

DTA-5111-1(21)/2005/JS

DECYZJA

Na podstawie art. 8 ust. 1 w związku z art. 30 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1504 i Nr 203, poz. 1966, z 2004 r. Nr 29, poz. 257 i Nr 34, poz. 293, Nr 91, poz. 875, Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 62, poz. 552) oraz na podstawie z art. 108 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 170, poz. 1660 oraz z 2004 r. Nr 162, poz. 1692)

po rozpatrzeniu

wniosku przedsiębiorstwa Nowoczesne Produkty Aluminiowe „Skawina” Sp. z o.o. z siedzibą w Skawinie w sprawie rozstrzygnięcia sporu, dotyczącego ustalenia treści umowy o przyłączenie, pomiędzy przedsiębiorstwem Nowoczesne Produkty Aluminiowe „Skawina” Sp. z o.o a przedsiębiorstwem energetycznym ENION S.A. z siedzibą w Krakowie

postanawiam

ustalić treść umowy o przyłączenie w brzmieniu stanowiącym załącznik do niniejszej decyzji. Treść ustalonej przeze mnie umowy została określona wg projektu umowy nr IUS/AJ/77/2004 z dnia 6 października 2004 r.

Strofa 1 umowy, przed § 1, otrzymuje następujące brzmienie:

**„Umowa o przyłączenie do sieci nr IUS/AJ/77/2004
/o realizację warunków przyłączenia/**

W dniu 31 maja 2005 r. pomiędzy:

Nowoczesne Produkty Aluminiowe „SKAWINA” Spółka z o.o.

zwana dalej **Odbiorcą**, którego reprezentują:

1. Prezes Zarządu - Tomasz Mąlec

2. Prezes Zarządu – Tomasz Jachna

i stosownie do przepisów o prowadzeniu działalności gospodarczej oświadczają, co następuje:

- a) nazwa firmy: **Nowoczesne Produkty Aluminiowe „SKAWINA” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**
- b) siedziba i jej adres: **ul. Piłsudskiego 23; 32-050 Skawina**
- c) wpisana jest do Rejestru Przedsiębiorców prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie, XI Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem **KRS 0000024659**
- d) jest podatnikiem VAT o nr **NIP: 665-25-20-964** uprawnionym do wystawiania i otrzymywania faktur VAT, **REGON 311122811**

a

ENION SPÓŁKA AKCYJNA

Oddział w Krakowie – Zakład Energetyczny Kraków

30-960 Kraków, ul. Dajwór 27,

zwanym dalej **Przedsiębiorstwem Energetycznym**, które reprezentują:

1. Prokurent – Dyrektor Naczelny – mgr inż. Stefan Jasek

2. Prokurent – Dyrektor Dystrybucji – mgr inż. Jacek Duniec

i oświadczają, że Spółka:

- a) wpisana jest do Rejestru Przedsiębiorców prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie Wydział XI Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem **KRS 0000012216**
- b) jest podatnikiem VAT o numerze **NIP 675-000-12-25** uprawnionym do wystawiania i otrzymywania faktur VAT, **REGON 350626576**
- c) posiada rachunek bankowy w **BGŻ S.A. O/Kraków 06 2030 0045 1110 0000 0034 5220** zwanymi również dalej **Stronami**, została zawarta Umowa treści następującej:

Niniejszy punkt umowy opatruje się przepisem: „Treść wstępu do umowy ustalona na mocy decyzji Prezesa URE z dnia 31 maja 2005 r., nr DTA-5111-1(21)/2005/JS.”

§ 1 ust. 1 umowy otrzymuje brzmienie:

„Umowa niniejsza zostaje zawarta na podstawie wydanych warunków przyłączenia z dnia: **6.05.2003** r. znak: **IK/AS/W-121/2018/809/4920/2003** oraz pisma z dnia: **5.08.2004** r. znak: **ZEK/IK/AS/D-112/2018/1260/1098/2004**”.

Niniejszy punkt umowy opatruje się przepisem: „Treść punktu umowy ustalona na mocy decyzji Prezesa URE z dnia 31 maja 2005 r., nr DTA-5111-1(21)/2005/JS.”

§ 3 ust. 1 umowy otrzymuje treść:

„Realizacja przedmiotu umowy, o którym mowa w §1 ust. 2, nastąpi do dnia 31 stycznia 2005 r.”

Niniejszy punkt umowy opatruje się przepisem: „Treść punktu umowy ustalona na mocy decyzji Prezesa URE z dnia 31 maja 2005 r., nr DTA-5111-1(21)/2005/JS.”

§ 4 ust 1 otrzymuje następujące brzmienie:

„Opłatę za przyłączenie do sieci ustala się w oparciu o taryfę dla energii elektrycznej obowiązującą odbiorców obsługiwanych przez ENION S.A. Oddział w Krakowie – Zakład Energetyczny Kraków, zatwierdzoną Decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. Opłata netto wynosi **61.699,41** zł (słownie: sześćdziesiąt jeden tysięcy sześćset dziewięćdziesiąt dziewięć złotych i 41/100 zł) i została obliczona jako połowa 1/4 rzeczywistych nakładów netto poniesionych na realizację przyłączenia.

Wyliczenie nakładów stanowi **załącznik** do umowy.”

Niniejszy punkt umowy opatruje się przepisem: „Treść punktu umowy ustalona na mocy decyzji Prezesa URE z dnia 31 maja 2005 r., nr DTA-5111-1(21)/2005/JS.”

§ 5 otrzymuje brzmienie:

„**Odbiorca** wniesie opłatę za przyłączenie w terminie 14 dni od daty otrzymania faktury VAT sporządzonej przez **Przedsiębiorstwo Energetyczne** na podstawie protokołu odbioru robót określonych w §1 ust 2 w wysokości określonej w § 4.

Za spełnienie świadczenia pieniężnego **Strony** ustalają datę uznania konta bankowego **Przedsiębiorstwa Energetycznego.**”

Niniejszy punkt umowy opatruje się przepisem: „Treść punktu umowy ustalona na mocy decyzji Prezesa URE z dnia 31 maja 2005 r., nr DTA-5111-1(21)/2005/JS.”

§ 6 otrzymuje brzmienie.

„**Strony** umowy zobowiązują się wzajemnie do informowania o wystąpieniu przeszkód w realizacji przedmiotu umowy, o czasie ich trwania i przewidywanych skutkach.”

Niniejszy punkt umowy opatruje się przepisem: „Treść punktu umowy ustalona na mocy decyzji Prezesa URE z dnia 31 maja 2005 r., nr DTA-5111-1(21)/2005/JS.”

Skreśla się także treść § 7.

§ 8 otrzymuje brzmienie:

„Zawarcie umowy sprzedaży energii elektrycznej nastąpi po zrealizowaniu przez **Strony** przedmiotu umowy oraz dokonaniu przez **Odbiorcę** wpłat określonych w § 4”

Wymienione punkty umowy opatruje się przepisem: „Treść punktu umowy ustalona na mocy decyzji Prezesa URE z dnia 31 maja 2005 r., nr DTA-5111-1(21)/2005/JS.”

W § 9 skreśla się ust. 1 i 2.

Niniejszy punkt umowy opatruje się przepisem: „Treść punktu umowy ustalona na mocy decyzji Prezesa URE z dnia 31 maja 2005 r., nr DTA-5111-1(21)/2005/JS.”

§ 11 otrzymuje brzmienie:

„**Strony** niniejszej umowy ustalają termin jej ważności do dnia **15 lipca 2005 r.**”

Niniejszy punkt umowy opatruje się przepisem: „Treść punktu umowy ustalona na mocy decyzji Prezesa URE z dnia 31 maja 2005 r., nr DTA-5111-1(21)/2005/JS.”

§ 14 otrzymuje brzmienie:

Odbiorca wyraża zgodę na przetwarzanie danych osobowych do celów realizacji niniejszej umowy

Niniejszy punkt umowy opatruje się przepisem: „Treść punktu umowy ustalona na mocy decyzji Prezesa URE z dnia 31 maja 2005 r., nr DTA-5111-1(21)/2005/JS.”

Na ostatniej stronie umowy skreśla się zdanie: „Umowę przygotował: Andrzej Jelonek”, nazwy obu stron przy miejscach podpisania umowy, a także numerację załączników.

Na ostatniej stronie umieszcza się przypis: „Treść ostatniej strony umowy ustalona na mocy decyzji Prezesa URE z dnia 31 maja 2005 r., nr DTA-5111-1(21)/2005/JS

Pozostałe punkty umowy są identyczne z zaproponowanymi w projekcie umowy.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 20 grudnia 2004 r. przedsiębiorstwo Nowoczesne Produkty Aluminiowe „Skawina” Sp. z o.o. z siedzibą w Skawinie (zwane dalej „NPA” lub „Wnioskodawca”

zwróciło się do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (zwanego dalej „Prezesem URE”) z wnioskiem o rozstrzygnięcie, na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, sporu pomiędzy Wnioskodawcą a przedsiębiorstwem ENION S.A. z siedzibą w Krakowie. (zwanego dalej „ENION” lub „Zakładem”), dotyczącego ustalenia treści umowy o przyłączenie (zwanej dalej „umową”).

Z analizy nadesłanego przez Wnioskodawcę materiału dowodowego wynika, iż podstawową kwestię sporną stanowiło żądanie wniesienia opłaty za przyłączenie. Opłata została określona w sporządzonym przez ENION projekcie umowy o przyłączenie nr IUS/AJ/77/2004 z dnia 6 października 2004 r., przedstawionego jako załącznik do pisma NPA z 20 grudnia 2004 r. Wniesienie opłaty w wysokości 123 398,82 zł. określały następujące punkty projektu umowy: § 2 ust. 2 pkt 2, 3, § 4, § 5 oraz § 9 ust. 1-3. Wnioskodawca proponował ustalenie treści umowy, która będzie zgodna z projektem ENION, jednak nie będzie przewidywać obowiązku NPA uiszczenia opłaty za przyłączenie.

Wnioskodawca argumentował, że w 2001 r. nabył majątek przedsiębiorstwa Zakłady Metalurgiczne S.A. w Skawinie, w tym nieruchomości położoną przy ul. Piłsudskiego 23 w Skawinie. Tym samym NPA przejął w posiadanie istniejącą sieć energetyczną. W dniu 30 października 2001 r. Zakład, działający wtedy pod nazwą Zakład Energetyczny Kraków S.A., zawarł z Wnioskodawcą umowę sprzedaży energii elektrycznej, na podstawie której zobowiązał się do dostarczania energii elektrycznej do nieruchomości położonej przy ul. Piłsudskiego 23. Według argumentacji NPA, miejscem dostarczania są zaciski kablowe trzech zasilaczy w rozdzielni 10 kV zlokalizowanej na terenie Elektrowni Skawina S.A. (zwanej dalej „Elektrownią”), a zostało to określone w § 3 umowy sprzedaży.

NPA podkreślił, że w trakcie wykonywania umowy pojawił się spór dotyczący zasadności pobierania przez Zakład opłaty przesyłowej w części dotyczącej składnika zmiennego stawki przesyłowej. NPA stał na stanowisku, iż nie powinien ponosić takiej opłaty ze względu na to, iż pobierał energię nie od Zakładu, lecz bezpośrednio od producenta, czyli od Elektrowni. Decyzją Prezesa URE z dnia 10 grudnia 2004 r., znak: DTA-821/1789/12/2003/BT-S spór został rozstrzygnięty na niekorzyść NPA, tj. decyzja stwierdzała zasadność pobierania przez Zakład opłaty przesyłowej w części dotyczącej składnika zmiennego stawki sieciowej. Zdaniem Wnioskodawcy takie rozstrzygnięcie wskazuje na to, „że NPA jest przyłączony do systemu energetycznego (sieci ZEK)” - ZEK oznacza skrót od Zakład Energetyczny Kraków SA. Wnioskodawca argumentował takie stanowisko przytaczając fragment decyzji z dnia 10 grudnia 2004 r.: „Analiza materiału dowodowego zgromadzonego w trakcie postępowania

pozwała stwierdzić, że koszty takie są ponoszone przez ZE Kraków, a odbiorca jest włączony do systemu elektroenergetycznego i powinien ponosić wszelkie koszty z tytułu świadczenia mu usług przesyłowych”. Zdaniem Wnioskodawcy z decyzji wynika, że „Spółka NPA jest włączona do systemu elektroenergetycznego 220 kV/110kV ZEK (w końcówce poprzez rozdzielnie 10 kV i trafo 110/10kV własności Elektrownia Skawina)”.

Pismo NPA stwierdzało także, iż w dniu 11 października 2004 r. ENION przesłał do Wnioskodawcy propozycję zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, przedstawiając projekt umowy, który zmieniał istniejące warunki przyłączenia NPA do sieci ustalone uprzednio w umowie sprzedaży energii elektrycznej. Wg NPA zmiana ta wynika z przyczyn leżących po stronie Zakładu. W piśmie NPA stwierdzono, że w dniu 23 marca 2000 r. Zakład poinformował poprzedniego właściciela nieruchomości przy ul. Piłsudskiego 23, tj. Zakłady Metalurgiczne S.A. (zwane dalej „ZM”), iż w związku z planowaną likwidacją napięcia 10,5 kV istnieje konieczność zmiany napięcia zasilania. Jak stwierdzało dalej pismo NPA:

„ZEK przedstawił ZM propozycję zmiany układu zasilania. Podstawowym elementem tej propozycji było zobowiązanie się ZEK do wybudowania w najbliższych 3 latach na terenie stacji 110 kV „Huta Skawina” rozdzielni 15 kV do której to rozdzielni ZM miały samodzielnie ułożyć kable 15 kV do zasilania transformatorów 15/10,5 kV zlokalizowanych w GPZ Zakładów Metalurgicznych. NPA po nabyciu nieruchomości przy ul. Piłsudskiego 23 kontynuowała wyżej opisaną inwestycję ZM wykonując zalecone przez ZEK prace”.

Wnioskodawca stwierdził, iż akceptuje możliwość zmiany dotychczasowych warunków technicznych przyłączenia do sieci elektroenergetycznej, nie zgadza się natomiast na obciążenie kosztami tej zmiany, „w szczególności potraktowania jako nowego podmiotu przyłączanego do sieci i pobrania opłaty za przyłączenie”.

NPA stwierdził na zakończenie że:

- zmiana warunków przyłączenia NPA do sieci elektroenergetycznej wynika wyłącznie z przyczyn leżących po stronie dostawcy energii (Zakładu) oraz zostaje dokonana na jego wniosek,
- spowodowała po stronie NPA konieczność poniesienia znacznych nakładów inwestycyjnych,
- NPA jest od dawna przyłączony do sieci elektroenergetycznej
brak jest więc podstaw do pobrania od NPA opłaty za przyłączenie.

Ponadto w piśmie NPA powołał się na decyzję Prezesa URE z 3 października 2003 r. w której stwierdzono, iż podmiot przyłączony do sieci elektroenergetycznej nie może być potraktowany jako podmiot dopiero ubiegający się o przyłączenie do sieci, który obowiązany jest w pierwszej kolejności zawrzeć umowę o przyłączenie.

Pismem z dnia 17 stycznia 2005 r., znak: ZEK/N/NO/0101a/519/2005 ENION, odpowiadając na wezwanie o ustosunkowanie się do argumentów NPA, wniósł o:

1. odrzucenie wniosku i umorzenie postępowania, a w przypadku nieuwzględnienia zarzutu braku kognicji Prezesa URE,
2. oddalenie wniosku.

Argumentując wniosek zawarty w pkt. 1, ENION stwierdził, że zapisy art. 8 ust. 1 ustawy Prawo energetyczne, dają Prezesowi URE kompetencję do rozstrzygania sporów w przypadku odmowy przyłączenia do sieci, nie nadają natomiast uprawnień do zwalniania odbiorcy z uiszczenia opłaty za przyłączenie.

Z kolei występując o oddalenie wniosku NPA, ENION argumentował, że wniosek ten jest nieuzasadniony. Powołując się na treść art. 7 ustawy Prawo energetyczne, Zakład stwierdził, że przedsiębiorstwo energetyczne pobiera od nowo przyłączanego podmiotu opłatę za przyłączenie. ENION argumentował, że w tej sprawie niesporną rzeczą jest fakt, iż dostawa energii elektrycznej dla potrzeb wnioskodawcy odbywała się za pośrednictwem odcinka sieci należącego do innego przedsiębiorstwa, tj. do Elektrowni. Tym samym – jak stwierdzał w piśmie Zakład – Wnioskodawca nie był podłączony do sieci będącej własnością ENION. Przynajmniej ten argument ENION powołuje się na decyzję Prezesa URE z dnia 10 grudnia 2004 r., znak: DTA-821/1789/12/2003/BT-S, a więc na tą samą, którą przytoczył w swym wniosku NPA. Ponadto ENION podkreślił, że poniósł znaczne „nakłady finansowe związane z budową rozdzielni 15 kV wraz z wyposażeniem dwóch pól liniowych 15 kV w stacji 110/15 kV „Skawina Huta” oraz zabudową transformatora 110/15 kV”.

ENION stwierdził, że argumentacja przytoczona przez NPA jest błędna. Twierdzenie, że NPA jest przyłączony do sieci ENION, gdyż za pośrednictwem rozdzielni i transformatora należących do Elektrowni jest włączony do systemu elektroenergetycznego Zakładu, jest zdaniem ENION nieuzasadnione. ENION stwierdził, że stosując takie rozumowanie można dojść do paradoksalnego wniosku, że NPA „jest przyłączony do sieci należących do każdego przedsiębiorstwa energetycznego w Polsce, a może i na świecie, gdyż sieci energetyczne są ze sobą połączone”.

ENION stwierdził też, że błędny jest argument NPA odnośnie przyczyn konieczności zmiany napięcia. NPA podniósł, iż w dniu 23 marca 2000 r. Zakłady Mechaniczne S.A. zostały poinformowane o konieczności zmiany napięcia. ENION stwierdził natomiast, że Wnioskodawca nie poinformował, iż wcześniej otrzymał oświadczenie Elektrowni o zamiarze likwidacji urządzeń do których był przyłączony, a które stanowiły własność Elektrowni. Oświadczenia Zakładu zawarte w piśmie z 23 marca 2000 r. było „wstępnym określeniem warunków na jakich mogłoby się odbywać dalsze dostarczanie energii elektrycznej przez ówczesny ZEK S.A. na potrzeby wnioskodawcy po fizycznej likwidacji urządzeń przez Elektrownię Skawina S.A.”. ENION podkreślił, że nie miał wpływu na decyzję Elektrowni.

Zdaniem ENION nieuzasadnione są twierdzenia Wnioskodawcy dotyczące poniesienia znacznych nakładów inwestycyjnych spowodowanych przyczynami zależnymi od Zakładu. Nakłady zostały poniesione przez obie strony i jak argumentuje ENION, były one konsekwencją złożonego przez NPA wniosku o przyłączenie do sieci. ENION stwierdził, że na podstawie wniosku Zakład ma obowiązek dostosować własną sieć, tak by spełnić wymagania odbiorcy i nie dopuścić do powstania zakłóceń w sieci. Powołanie się na rozstrzygnięcie zawarte w decyzji Prezesa URE z 3 października 2003 r., ENION określił jako chybione, gdyż dotyczy ono innej sytuacji faktycznej, tj. odbiorcy przyłączonego już uprzednio do sieci przedsiębiorstwa energetycznego.

Wcześniej, już po złożeniu wniosku NPA o rozstrzygnięcie sporu, a przed wpływem odpowiedzi ENION, w dniu 7 stycznia 2005 r. wpłynął do Prezesa URE, datowany tego samego dnia, wniosek NPA o wydanie postanowienia określającego warunki kontynuowania dostaw energii elektrycznej do czasu zakończenia sporu. Wniosek umotywowano faktem otrzymania w dniu 6 stycznia 2005 r. pisma od Elektrowni, w którym ta informowała, że z dniem 12 stycznia 2005 r. jest zmuszona do odłączenia zasilaczy nr 2 i nr 4 i natychmiastowego zaprzestania zasilania obiektów NPA. Elektrownia argumentowała w swym piśmie, że jest to spowodowane wyeksploatowaniem urządzeń i aparatury rozdzielni 10,5 kV w Elektrowni.

W swym wniosku o kontynuację dostaw NPA wskazała, że zasilacze te stanowią jedyne przyłączenie NPA do sieci ENION. Wyłączenie zasilaczy spowodowałoby odcięcie dopływu energii elektrycznej zarówno do NPA jak i około 50 odbiorców końcowych, co może spowodować znaczne i nieodwracalne szkody dla tych podmiotów.

Na żądanie Prezesa URE w dniu 11 stycznia 2005 r. ENION i NPA przedstawiły oświadczenia na temat technicznych możliwości podjęcia dostaw na nowym przyłączy.

(rozdzielnia 15 kV należąca do ENION). ENION stwierdził, że jest gotowy pod względem technicznym do przyłączenia urządzeń NPA, po spełnieniu przez NPA warunków technicznych określonych w § 2 ust. 2 projektu umowy przyłączeniowej. NPA stwierdził, że ze względów technicznych najkrótszym, możliwym terminem przyłączenia NPA do sieci ENION na nowym przyłączy jest dzień 31 stycznia 2005 r.

W dniu 11 stycznia 2005 r., mając na względzie możliwość wystąpienia znacznych szkód jakie spowodowałyby odcięcie dostaw energii do NPA, Prezes URE wydał postanowienie, znak: DTA -5111-1(6)2005/JS nakazujące Elektrowni kontynuowanie zasilania obiektów NPA zasilaczami nr 2 i 4 z rozdzielni 10,5 kV do dnia 31 stycznia 2005 r., natomiast Zakładowi kontynuowanie dostaw energii elektrycznej na dotychczasowym układzie zasilania do tego samego dnia.

W dniu 12 stycznia 2005 r. NPA zwrócił się do Prezesa URE pismem, w którym informował, że otrzymał od Elektrowni pismo zapewniające, że - ze względu na postanowienie Prezesa URE - wyłączenie zasilaczy nr 2 i nr 4 nastąpi w dniu 31 stycznia 2005 r. NPA zwrócił się także o wydanie postanowienia przedłużającego określony w postanowieniu z 11 stycznia 2005 r. okres kontynuacji dostaw także po dniu 31 stycznia 2005 r. do czasu rozstrzygnięcia sporu dotyczącego treści umowy o przyłączenie.

W odpowiedzi na wnioski NPA z 7 stycznia i 12 stycznia 2005 r., uwzględniając oświadczenia złożone przez strony sporu w sprawie technicznych możliwości podłączenia NPA do rozdzielni 15 kV ENION, Prezes URE wydał w dniu 21 stycznia 2005 r. postanowienie, znak: DTA -5111-1(11)2005/JS. Postanowieniem tym Prezes URE nakazał:

- przedsiębiorstwu ENION kontynuowanie dostaw energii elektrycznej poprzez dostarczanie jej w nowym układzie zasilania, za pośrednictwem miejsc dostarczania energii określonych w projekcie umowy o przyłączenie do sieci z dnia 6 października 2004 r., najpóźniej od dnia 31 stycznia 2005 r. do czasu rozstrzygnięcia sporu,
- przedsiębiorstwu NPA wykonanie obowiązków odbiorcy zawartych w projekcie umowy przyłączeniowej w zakresie spełnienia warunków technicznych niezbędnych do przyłączenia, za wyjątkiem obowiązku stanowiącego przedmiot sporu – wniesienia opłaty za przyłączenie, do dnia 31 stycznia 2005 r.

W zakresie istoty toczącego się sporu, NPA pismem z dnia 4 lutego 2005 r. ustosunkował się do treści pisma ENION z dnia 17 stycznia 2005 r. NPA podtrzymał swoje stanowisko odnośnie spornych zapisów projektu umowy o przyłączenie. W części dotyczącej wniosku

ENION o oddalenie wniosku o rozstrzygnięcie sporu, NPA nie zgodził się z twierdzeniem Zakładu, że spór jest nieuzasadniony. NPA stwierdził, że strony sporu łączy umowa o dostawę energii z dnia 30 października 2001 r., natomiast nie ma żadnych stosunków umownych między NPA a Elektrownią. Ze względu na to – jak argumentował NPA - iż nie można dostarczać energii elektrycznej do podmiotu nieprzyłączonego do żadnej sieci energetycznej, należy stwierdzić, że Wnioskodawca jest przyłączony do sieci ENION.

Ze względu na fakt, że zachodziła konieczność wyjaśnienia wszelkich okoliczności dotyczących przedmiotu sporu, Prezes URE wezwał strony do stawienia się na rozprawie administracyjnej. Została także wezwana Elektrownia, gdyż za pośrednictwem urzędów tego przedsiębiorstwa realizowana była dostawa energii elektrycznej na podstawie umowy zawartej między stronami. Udział Elektrowni w rozprawie był więc uzasadniony ze względu na jej przedmiot.

Rozprawa odbyła się w dniu 21 lutego 2005 r. W trakcie rozprawy ustalono, że jedynym punktem spornym jest kwestia uiszczenia opłaty przyłączeniowej przez NPA. NPA nie kwestionował natomiast zasadności ustalenia kwoty opłaty przyłączeniowej w wysokości 123 398,82 zł. Ustalono także, że dotychczasowa dostawa energii elektrycznej przez ENION dla NPA realizowana za pośrednictwem urzędów Elektrowni, była wynikiem zaszłości historycznych, a Elektrownia nie otrzymywała żadnych płatności z tego tytułu: nie łączył jej żaden stosunek umowny ani z ENION ani z NPA. Strony poinformowały, że obecnie dostawa energii odbywa się za pośrednictwem nowego przyłącza, bezpośrednio łączącego NPA z siecią ENION oraz, że wszystkie postanowienia umowy o przyłączenie – za wyjątkiem uiszczenia opłaty za przyłączenie – zostały wykonane. Należy dodać, że w trakcie rozprawy żadna ze stron nie kwestionowała kompetencji Prezesa URE do rozstrzygnięcia sporu.

Przedstawiciel Zakładu, jako argument przemawiający za tym, że NPA nie jest przyłączony do sieci ENION, przytoczył fakt, iż Zakład na wniosek NPA zaprzestał pobierania opłaty stałej przesyłowej, natomiast gdyby eksploatował przyłączy, domagałby się uiszczenia takowej opłaty. Utracone przychody z tego tytułu w okresie od kwietnia 1999 r. do końca 2004 r. przedstawiciel Zakładu określił na 866 192 zł (wartość brutto). Z kolei przedstawiciel Wnioskodawcy na potwierdzenie tego, iż jest przyłączony do sieci ENION, przytaczał fakt, że – na mocy decyzji Prezesa URE - musi uiszczać opłatę zmienną przesyłową. Przewodniczący rozprawy administracyjnej stwierdził, iż decyzją Prezesa URE, NPA został zobowiązany do ponoszenia kosztów różnicy bilansowej, a w decyzji wskazano, iż Wnioskodawca jest przyłączony do sieci krajowego systemu elektroenergetycznego, a nie do sieci Zakładu.

Przedstawiciel Elektrowni wskazał, że NPA był wielokrotnie informowany od 1999 r. o zamiarze likwidacji przez Elektrownię rozdzielni 10 kV w związku z dodatkowymi kosztami związanymi z utrzymaniem majątku.

Przedstawiciel Wnioskodawcy stwierdził, że jego nakłady związane z budową nowego przyłącza wyniosły ok. 780 tys. zł.

Na rozprawie szczegółowo rozpatrzono kwestię poprzedniego przyłącza. Analizie poddano postanowienia umowy sprzedaży energii nr 631625 zawartej między stronami w dniu 30 października 2001 r., dotyczące miejsca dostarczania energii. Rozważano, czy miejsce dostarczania energii pokrywa się z granicą własności i eksploatacji. Wątpliwości takie wzbudziły zapisy §§ 3 i 4 umowy sprzedaży energii o następującej treści:

- § 3 *Przedsiębiorstwo Energetyczne zobowiązuje się dostarczać energię elektryczną do obiektu określonego w § 1, a miejscem dostarczania energii jest:*
 1. *przyłączy pierwsze: rozdzielnia 10 kV Elektrowni Skawina,*
 2. *przyłączy drugie: rozdzielnia 10 kV Elektrowni Skawina,*
 3. *przyłączy trzecie: rozdzielnia 10 kV Elektrowni Skawina,**wg standardów jakościowych określonych w § 2.*
- § 4 *Granica własności i eksploatacji urządzeń znajduje się na końcówkach zasilaczy kablowych 3xYHdaK 3x(1x240 mm²) podłączonych do odłączników liniowych w rozdzielni 10 kV Elektrowni Skawina, pozostających w eksploatacji odbiorcy – dla przyłącza pierwszego, drugiego i trzeciego.*

Aby zobrazować problem sporządzono rysunek przedstawiający miejsce dostarczania w rozumieniu § 3 (załącznik nr 1 do niniejszej decyzji). Przedstawiciele stron oraz Elektrowni zostali poproszeni przez przewodniczącego rozprawy administracyjnej o określenie miejsca dostarczania zgodnie z postanowieniami umowy. Przedstawiciel NPA wskazał miejsce oznaczone na rysunku jako nr 2 (na granicy własności między Elektrownią i Wnioskodawcą). Przedstawiciel ENION wskazał pkt 3 (zaciski rozdzielni 10 kV od strony transformatora 110/10 kV). Przedstawiciel Elektrowni stwierdził, że miejsce dostarczania znajduje się „bliżej pkt 3 rysunku”.

Na zakończenie rozprawy administracyjnej strony zostały poinformowane o możliwości wniesienia dodatkowych uwag do dnia 3 marca 2005 r.

ENION przedstawił swe uwagi w piśmie z dnia 1 marca 2005 r. Stwierdził, że podtrzymuje swoje pierwotne stanowisko. Potwierdził także, że pozostaje przy opinii wyrażonej podczas

rozprawy, iż miejscem dostarczania może być wyłącznie pkt nr 3 umieszczony na powołanym wyżej schemacie. W piśmie stwierdzono, że z brzmienia § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 20 grudnia 2004 r. w sprawie szczegółowych warunków przyłączenia podmiotów do sieci elektroenergetycznych, ruchu i eksploatacji tych sieci, wynika, że miejsce dostarczania jest to punkt w sieci, do którego przedsiębiorstwo energetyczne dostarcza energię elektryczną, określony w umowie o przyłączenie, umowie przesyłowej, lub w umowie sprzedaży energii elektrycznej. ENION stwierdził, że pojęcie „sieci” zakłada ich przynależność do przedsiębiorstwa energetycznego, przytaczając art. 3 pkt 11 ustawy Prawo energetyczne. Zakład z treści obu powołanych przepisów wyciąga wniosek „iż miejscem dostarczania energii elektrycznej dla potrzeb NPA Skawina nie mógł być punkt oznaczony numerem 2.” Jak twierdzi dalej ENION: „Punkt ten (czyli końcówki zasilaczy kablowych) należy już bowiem do wnioskodawcy, który nie posiada statusu przedsiębiorstwa energetycznego, a zatem punkt ten nie jest elementem sieci. Skoro zaś miejscem dostarczania nie mogły być punkty oznaczone nr 1 i 2, zasadnym jest wniosek, iż miejscem tym mógł być tylko punkt nr 3”.

ENION podaje także inne argumenty mające potwierdzać jego stanowisko. Stwierdza, iż za przyjęciem punktu 3, z wykluczeniem punktu pośredniego między punktem 2 i 3, przemawia, iż „co najmniej część przedmiotowej rozdzielni była eksploatowana przez NPA”. Zdaniem Zakładu świadczy o tym fragment § 4 umowy sprzedaży energii „.. podłączonych do odłączników liniowych w rozdzielni 10 kV Elektrowni Skawina pozostających w eksploatacji Odbiorcy ..”. ENION stwierdza dalej: „odłączniki te są częścią rozdzielni 10 kV, a zatem nie można przyjąć, iż miejsce dostarczania znajdowało się na odłącznikach liniowych, a zatem już poza rozdzielnią”.

Ponadto ENION wskazuje na uwarunkowania historyczne. Stwierdza, iż rozdzielnia 10 kV była w przeszłości eksploatowana w całości przez poprzednika prawnego Wnioskodawcy – Zakłady Metalurgiczne Skawina. Zdaniem ENION, świadczy o tym fakt, że ZM wykonały remont mostu szynowego w rozdzielni oraz modernizowały pole zasilające, na potwierdzenie czego Zakład przytacza pismo ZM oraz pismo własne z 1994 r.

Powyższe argumenty wskazują zdaniem ENION, że miejscem dostarczania mógł być wyłącznie punkt nr 3.

ENION stwierdził także, iż nie miał obowiązku zawierania z Elektrownią umowy przesyłowej z tytułu wykorzystania należących do niej urządzeń energetycznych. Zakład stwierdza, że dążenie do zawarcie takiej umowy byłoby działaniem na własną szkodę, gdyż musiałby

ponosić koszty z tytułu umowy, których nie mógłby przenieść na odbiorcę. Stwierdzono, że Zakład od początku podkreślał, że o braku porozumień z Elektrownią dotyczących wykorzystania urządzeń, świadczy fakt, iż na mocy umowy sprzedaży NPA jest zobowiązany jedynie do uiszczania zmiennej opłaty przesyłowej (natomiast zwolniony jest z uiszczania opłaty stałej za usługę przesyłową).

ENION stwierdził także, że wysokość opłaty przyłączeniowej została obliczona w sposób korzystny dla NPA. Posiada on zasilanie podstawowe i rezerwowe, a taki odbiorca winien uiścić opłatę przyłączeniową w wysokości równej $\frac{1}{4}$ kosztów zasilania podstawowego i całości kosztów zasilania rezerwowego. ENION zauważył w piśmie, że tak określona opłata byłaby wyższa, niż ta która jest przedmiotem sporu.

NPA także przedstawił swoje uwagi końcowe dotyczące sporu w piśmie z dnia 1 marca 2005 r. NPA przedstawił wykaz poniesionych nakładów z tytułu zmiany miejsca przyłączenia, które zamknęły się kwotą 778 tys. zł. Stwierdzono, iż fakt niepobierania przez ENION opłaty stałej przesyłowej wynika z faktu korzystania przez NPA z kabli własnych, a nie z kabli ENION (podkreślając, że nigdzie nie został zawarty zapis w sprawie rezygnacji z opłaty, a obie strony podają swoją wersję wydarzeń). W piśmie określono, że NPA nigdy nie uważał ponoszenia zmiennej opłaty przesyłowej za zasadne, prowadzony wszak był spór między stronami dotyczący tej kwestii.

NPA stwierdził, że dla korzystnego dla Wnioskodawcy rozstrzygnięcia sprawy nie powinien mieć znaczenia spór, dotyczący miejsca dostarczania energii do NPA (pkt 2 czy pkt 3 schematu). Wyrażono pogląd, że dla odbiorcy czyli NPA, nie ma znaczenia kwestia w jakiej części energia płynęła przez urządzenia Elektrowni a w jakiej przez urządzenia ENIONU, tym samym nie ma znaczenia na jakiej podstawie ENION korzystał z sieci Elektrowni. W końcowej części pisma NPA stwierdził, co następuje:

„Należy zauważyć, iż jak wynika z oświadczeń stron, żadna ze stron sporu nie posiadała umowy na korzystanie z urządzeń Elektrowni Skawina S.A., tym samym wskazywanie na NPA przez stronę sporu, jak również przez Elektrownię Skawina S.A. wynikać może ze stosunków gospodarczych i wspólnych interesów łączących Enion z Elektrownią Skawina S.A. Z przedstawionego schematu wynika jednoznacznie, że Enion dla własnych celów korzystał i korzysta z urządzeń Elektrowni Skawina S.A., tym samym, tak jak oznaczono w § 3 umowy dostarczał energię do NPA, a odbiorca był przyłączony do sieci Enionu. Takie należy wysnuć wnioski z brzmienia § 3 umowy, który w sposób jednoznaczny wskazuje, że to Enion miał prawo korzystać z urządzeń Elektrowni

Skawina S.A., bowiem cóż innego może oznaczać zapis, że miejsce odbioru jest konkretny zacisk w rozdzielni Elektrowni Skawina. Pargraf 4 umowy określa jedynie kto jest podmiotem własności poszczególnych urządzeń i w jakiej części znajdują się one w eksploatacji pozostałych podmiotów. Zapis ten nic nie mówi o zakresie obowiązków Elektrowni Skawina S.A. w stosunku do poszczególnych stron sporu, ale należy go czytać łącznie z § 3 umowy, co prowadzi do wniosku, że korzystanie z sieci Elektrowni Skawina S.A. jest regulowane w stosunkach z Enionem. Takie uregulowanie prowadzi do wniosku, że Enion dostarczał energię do NPA, które było podłączone do jego sieci, co prawda za pośrednictwem sieci Elektrowni Skawina S.A., ale to on korzystał z tej sieci, w przeciwnym wypadku inaczej w umowie zostałyby uregulowana kwestia miejsca dostarczania energii. Poparcie tej tezy można znaleźć również w uzasadnieniu decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 10 grudnia 2003 roku (DTA-821/1789/12/20032/BP-S) gdzie na stronie 5 czytamy „... rozdzielnia 110 kV jest własnością Elektrowni Skawina” S.A., cała różnica bilansowa rozdzielni 110 kV obciąża Zakład Energetyczny Kraków S.A. Powyższe zostało zapisane w załączniku nr 3 do umowy sprzedaży energii zawartej pomiędzy Elektrownią „Skawina” S.A. i ZE Kraków oraz w załączniku nr 6 i 7 do umowy o świadczenie usług przesyłowych, zawartej pomiędzy PSE S.A. i ZE Kraków.” Taki zapis wskazuje, że oświadczenia Elektrowni Skawina S.A. i Enion są prawdziwe, iż nie ma osobnych umów na korzystanie przez Enion z urządzeń Elektrowni Skawina S.A., ale są one uregulowane w innych umowach.”

Pismem z dnia 17 marca 2005 r. strony zostały powiadomione przez Prezesa URE o zakończeniu postępowania dowodowego oraz o możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy w terminie 7 dni od otrzymania pisma. Strony nie skorzystały z tego uprawnienia.

Po przeprowadzeniu analizy zgromadzonego materiału dowodowego, zważono co następuje.

W niniejszej sprawie zastosowanie mają w szczególności przepisy ustawy - Prawo energetyczne, przepisy – nieobowiązującego już, ale obowiązującego w dniu zawarcia umowy sprzedaży energii elektrycznej między stronami - rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 25 września 2000 r. w sprawie szczegółowych warunków przyłączenia podmiotów do sieci elektroenergetycznych, obrotu energią elektryczną, świadczenia usług

przesyłowych, ruchu sieciowego i eksploatacji sieci oraz standardów jakościowych obsługi odbiorców (Dz. U. Nr 85, poz. 957), zwanego dalej „poprzednim rozporządzeniem przyłączeniowym”, oraz rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 20 grudnia 2004 r. w sprawie szczegółowych warunków przyłączenia podmiotów do sieci elektroenergetycznych, ruchu i eksploatacji tych sieci (Dz. U. z 2005 r., Nr 2, poz. 6), zwanego dalej „aktualnym rozporządzeniem przyłączeniowym”.

W trakcie postępowania administracyjnego udowodniono, że jedyną kwestią sporną jest konieczność wniesienia przez NPA opłaty przyłączeniowej, pozostałe punkty umowy przyłączeniowej nie są przedmiotem sporu pomiędzy stronami. Przedmiot umowy został zrealizowany, za wyjątkiem wniesienia opłaty. Zaistniała zatem konieczność ustalenia treści umowy o przyłączenie, o co zwrócił się Wnioskodawca, gdyż pomimo realizacji przyłączenia, nie wszystkie punkty określone w projekcie umowy przyłączeniowej zostały zrealizowane – jedna ze stron, Zakład, stoi na stanowisku, że należy dokonać opłaty przyłączeniowej w wysokości określonej w projekcie. Ustalenie treści umowy jest więc zasadne.

Poniżej zawarto uzasadnienie ustalenia treści punktów umowy w sposób określony w niniejszej decyzji. Ze względu na fakt, iż spór dotyczy kwestii opłaty, obszerną argumentację w zakresie rozstrzygnięcia sporu w tym zakresie, umieszczono w dalszej części uzasadnienia.

Wstęp do umowy o przyłączenie otrzymał w rozstrzygnięciu nowe brzmienie, gdyż należało określić osoby reprezentujące NPA i ustalić datę zawarcia umowy (jako datę wydania niniejszej decyzji). Skreślono także miejsce zawarcia umowy, ze względu na fakt, że umowa jest wprowadzana decyzją Prezesa URE, a nie przyjęta na mocy woli stron. Skreślono także punkt dotyczący konta bankowego NPA, jako nie mający znaczenia dla sprawy.

W § 1 ust. 1 skreślono wyrazy mówiące o tym, iż wymienione warunki przyłączenia i pismo stanowią załącznik nr 1 do umowy. Warunki przyłączenia oraz treść pisma nie stanowiły przedmiotu sporu, ponadto są znane obu stronom, nie ma więc konieczności załączania ich do umowy, której przedmiot – przyłączenie – został już wykonany.

Na mocy postanowienia Prezesa URE, realizacja przyłączenia została wykonana w dniu 31 stycznia 2005 r. Brzmienie § 3 ust. 1 jest następstwem tego faktu.

W § 4 ust. 1 zastosowano obecnie obowiązującą nazwę Zakładu. Zmienione określenie „załącznik nr 2” na „załącznik”, gdyż jest to jedyny załącznik do umowy przyłączeniowej zostanie omówiona w dalszej części uzasadnienia.

W § 5 sprecyzowano, że opłata, którą ma wnieść NPA została określona decyzją Prezesa URE w § 4.

W § 6 skreślono zdanie o renegotjacji umowy, gdyż nie może mieć ono zastosowania w przypadku umowy określonej decyzją Prezesa URE.

Skreślono § 7 jako, że przyłączenie zostało zrealizowane w dniu 31 stycznia 2005 r.

Z tego samego powodu skreślono w § 8 wyrazy: „uruchomienie przyłącza”.

Skreślono § 9 ust. 1 i 2, gdyż przyłączenie zostało zrealizowane, a realizacja punktu umowy o wniesieniu opłaty przyłączeniowej jest kwestią sporu rozstrzygniętego niniejszą decyzją.

W § 11 określono termin ważności umowy przyłączeniowej do 15 lipca 2005 r., aby strony miały możliwość zrealizowania punktu umowy dotyczącego wniesienia opłaty za przyłączenie, względnie wniesienia odwołania od niniejszej decyzji. Skreślono możliwość wypowiedzenia umowy przez strony, gdyż zostaje ona ustalona na mocy decyzji administracyjnej Prezesa URE.

Skreślono § 14 dotyczący rozstrzygania sporów między stronami w sprawie umowy, gdyż właśnie niniejsze postępowanie administracyjne było prowadzone w sprawie sporu o opłatę przyłączeniową.

Na ostatniej stronie skreślono dane osoby, która, przygotowała projekt umowy, gdyż umowa została zatwierdzona niniejszą decyzją w sposób odmienny od projektu. Skreślono nazwy obu stron przy miejscach podpisania umowy, gdyż umowa zostaje wprowadzona na mocy decyzji Prezesa URE, a nie oświadczenia woli obu stron. Skreślono też numery załączników.

Ustalenie wysokości opłaty za przyłączenie

Analiza faktów i argumentów obu stron wskazuje, że istotą sporu prowadzonego o ustalenie treści umowy o przyłączenie jest zagadnienie czy za pośrednictwem przyłącza – czynnego do końca stycznia 2005 r. – NPA był przyłączony do sieci ENION czy też nie. Wydanie rozstrzygnięcia w sporze polega wobec tego na ustaleniu czy nowe przyłączenie NPA do sieci ENION – tj. do rozdzielni 15 kV Zakładu stanowi:

- a) przyłączenie NPA jako nowego podmiotu, wymuszone tym, że przedsiębiorstwo, za pośrednictwem urządzeń którego zasilano uprzednio odbiorcę, w Elektrownia, zaprzestaje eksploatacji tych urządzeń - jak twierdzi Zakład – czy,

- b) przyłączenie NPA na nowym przyłączy jest przeniesieniem w inne miejsce przyłączenia z przyczyn niezależnych od odbiorcy – jak twierdzi Wnioskodawca.

Bezspornym jest fakt, że NPA był zasilany przez ENION w sposób niezwykle specyficzny: za pośrednictwem urządzeń należących do podmiotu trzeciego jakim jest Elektrownia. W trakcie postępowania administracyjnego w sprawie rozstrzygnięcia sporu ustalono, że żadna ze stron nie posiada umowy na użytkowanie urządzeń Elektrowni, a korzystanie z nich wynika z zaszczości historycznych. Ustalono też, że NPA (lub poprzedni właściciel nieruchomości przy ul. Piłsudskiego 23) był informowany od 5 lat o zamiarze likwidacji przez Elektrownię rozdzielni 10 kV, za pośrednictwem której pobierał energię.

Z powyższych powodów konieczne stało się ustalenie faktycznego miejsca dotychczasowego dostarczania energii elektrycznej. Termin „miejsce dostarczania” został zdefiniowany w poprzednim rozporządzeniu przyłączeniowym § 2 pkt 10) jako *punkt w sieci, do którego przedsiębiorstwo energetyczne zobowiązane jest dostarczać energię elektryczną, określony w umowie o przyłączenie, w umowie o świadczenie usług przesyłowych albo w umowie sprzedaży energii elektrycznej.*

Analogiczną definicję formułuje aktualne rozporządzenie przyłączeniowe (§ 2 pkt 7) określając miejsce dostarczania jako *punkt w sieci, do którego przedsiębiorstwo energetyczne dostarcza energię elektryczną, określony w umowie o przyłączenie, umowie przesyłowej albo w umowie sprzedaży energii elektrycznej.*

Jakkolwiek zrozumiałą i zasadną jest argument NPA, przytoczony w piśmie z dnia 2 marca 2005 r., że dla NPA nie ma znaczenia na jakiej podstawie prawnej ENION korzystał z urządzeń Elektrowni, nie można zgodzić się z tezą, że obojętne jest czy miejsce dostarczenia znajduje się w punkcie 2 czy 3 schematu przyłączenia (stanowiącego załącznik nr 1 do niniejszej decyzji). Należy raczej stwierdzić, że ma fundamentalne znaczenie dla rozstrzygnięcia sporu toczonego przed Prezesem URE, czyli tym samym dylematu: czy prawdziwa jest sytuacja określona powyżej w punkcie a) czy w punkcie b).

W przypadku gdy miejsce dostarczania znajduje się w punkcie 3, prawdziwa jest sytuacja opisana w lit. a). Przy takim przyłączeniu obie strony korzystają, wprawdzie bezumownie, z urządzeń przedsiębiorstwa niebędącego stroną umowy sprzedaży energii, jakim jest Elektrownia. NPA jest więc w takim przypadku przyłączony do sieci podmiotu trzeciego, który nie ma obowiązku ani interesu ekonomicznego w utrzymywaniu technicznym (ponosząc koszty) fragmentu sieci na potrzeby stron (należy nadmienić, że NPA był od kilku

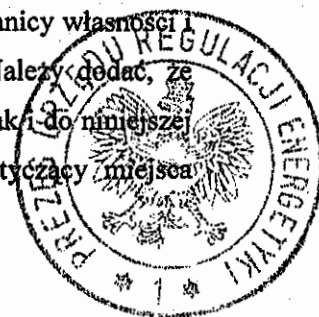

lat informowany o konieczności zmiany przyłączenia). W takim przypadku NPA powinien ponieść, zgodnie z postanowieniami § 9 pkt 4 aktualnego rozporządzenia przyłączeniowego, opłatę za przyłączenie w wysokości określonej w umowie o przyłączenie, gdyż jest odbiorcą przyłączanym po raz pierwszy do sieci ENION – uprzednio był przyłączony do sieci innego przedsiębiorstwa, choć otrzymywał dostawy energii elektrycznej od Zakładu.

W przypadku gdy miejsce dostarczania jest w punkcie 2, a więc na granicy własności i eksploatacji urządzeń, zachodzi sytuacja opisana w lit. b). Wówczas wyłącznie ENION korzysta z urządzeń podmiotu trzeciego – Elektrowni w celu dostarczenia energii elektrycznej swemu odbiorcy. Taki sposób przyłączenia oznacza, że ENION – niezależnie od tego czy posiada odpowiednią umowę z Elektrownią – przejmuje odpowiedzialność za całą sieć będącą w jego gestii aż do miejsca dostarczenia energii. W takim przypadku można stwierdzić, że odbiorca jest przyłączony do sieci ENION, nie ma więc obowiązku ponoszenia kosztów ponownego przyłączenia, jakkolwiek musi dostosować swą sieć do zmieniających się - z przyczyn niezależnych od dostawcy - warunków technicznych przyłączenia.

Argumenty NPA, przedstawiane w trakcie niniejszego postępowania, stwierdzające, że jest on przyłączony do sieci ENION nie zasługują na uwzględnienie. Powołana wyżej decyzja Prezesa URE z dnia 10 grudnia 2004 r., znak: DTA-821/1789/12/2003/BT-S, nie określa, że NPA jest przyłączony do sieci ENION, lecz, że do krajowego systemu elektroenergetycznego – jak to zostało zresztą określone na rozprawie administracyjnej prowadzonej w trakcie niniejszego postępowania. Przywołanie – w piśmie z dnia 2 marca 2005 r. – zapisów decyzji na temat tego, że cała różnica bilansowa rozdzielni 110 kV Elektrowni obciąża Zakład, czy powoływanie się - na rozprawie administracyjnej – na konieczność uiszczania kosztów różnicy bilansowej na rzecz Zakładu, (tj. ponoszenia zmiennej opłaty przesyłowej) nie można uznać za argumenty świadczące o tym, że NPA jest przyłączony do sieci ENION. Powołana wyżej umowa o sprzedaży mówi o miejscu dostarczania w rozdzielni 10 kV, natomiast konieczność ponoszenia kosztów różnicy bilansowej wynika z faktu, iż NPA jest odbiorcą ENION, czego nikt nie kwestionuje.

Argumentacja ENION dotycząca faktu, że miejsce dostarczania znajduje się z całą pewnością w punkcie 3 również nie jest do przyjęcia. Przywołany przez ENION § 4 umowy sprzedaży energii - jako uzasadnienie, że miejscem dostarczania jest pkt 3 – mówi o granicy własności i eksploatacji obu stron i jest na rysunku oznaczony właśnie jako pkt 2. Należy dodać, że rysunek – stanowiący załącznik do protokołu z rozprawy administracyjnej, jak i do niniejszej decyzji - nie został zakwestionowany, jako schemat ilustrujący spór dotyczący miejsca

dostarczania, przez żadną ze stron, ani na rozprawie, ani w trakcie dalszego postępowania administracyjnego. Pkt 3 jest umiejscowiony wewnątrz rozdzielni 10 kV (jak stanowi § 3 umowy sprzedaży), w żadnym zaś razie nie na granicy własności (§ 4). Odłącznik – jakkolwiek znajduje się w rozdzielni, umiejscowiony jest od strony odbioru, jako element łączący sieć odbiorcy z rozdzielnią 10 kV, gdyż odbiorca musi być w jakiś sposób do rozdzielni przyłączony.

Nie można także przyjąć argumentu, iż miejsce dostarczania znajduje się w pkt. 3, gdyż przepisy aktualnego rozporządzenia przyłączeniowego określają je jako „punkt w sieci”, natomiast pojęcie „sieci” zakłada – zgodnie z art. 3 pkt 11 – ustawy Prawo energetyczne „przynależność ich do przedsiębiorstwa energetycznego”. Jest oczywiste, że punkt będący na granicy własności i eksploatacji przedsiębiorstwa i odbiorcy też jest miejscem w sieci. Szczególnie chybiony jest argument mówiący, iż wnioskodawca „nie posiada statusu przedsiębiorstwa energetycznego”, gdyż NPA posiada koncesję na przesyłanie i dystrybucję energii elektrycznej nr PEE/250/3605/W/3/3002/MS z dnia 5 kwietnia 2002 r. oraz koncesję na obrót energią elektryczną nr OEE/313/3605/W/3/3002/MS z dnia 26 listopada 2002 r.

Należy zgodzić się z argumentem ENION, iż nie musiał on zawierać umowy na korzystanie z urządzeń Elektrowni. Jednak argument ten nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sporu – jedynie w przypadku, gdyby umowa istniała, szczegółowa jej analiza mogłaby być pomocna przy wydawaniu decyzji rozstrzygającej. Z kolei argument, iż w 1994 r. poprzedni właściciel dokonywał modernizacji i remontu urządzeń rozdzielni, dotyczy sytuacji historycznej sprzed podpisania umowy sprzedaży energii między stronami.

Fakt, że „wysokość opłaty przyłączeniowej została obliczona w sposób korzystny dla NPA”, nie jest punktem spornym między stronami. W trakcie rozprawy administracyjnej NPA nie kwestionował wysokości opłaty przyłączeniowej, podważał jedynie jej zasadność.

Jedynym więc zapisem określającym miejsce dostarczania jest więc treść § 3 umowy sprzedaży energii elektrycznej. Jak podano wyżej, stanowi on, że miejscem dostarczania dla trzech przyłączy jest rozdzielnia 10 kV Elektrowni. Analizując zapis, można zauważyć, że strony nie dopełniły wymagań jakie stawiają umowie sprzedaży postanowienia ustawy Prawo energetyczne oraz rozporządzeń wykonawczych (niezależnie od faktu, iż w końcowej fazie niniejszego postępowania administracyjnego, ENION dość szczegółowo argumentował w którym punkcie sieci znajduje się miejsce dostarczania). Obie strony nie wykazały się natomiast należyta starannością przy formułowaniu umowy sprzedaży w 2001 r. Określenie użyte w umowie: „rozdzielnia 10 kV Elektrowni” stanowczo nie spełnia kryteriów

określonych w § 2 pkt 10 rozporządzenia przyłączeniowego obowiązującego w chwili podpisania umowy (jak i określonych w aktualnym rozporządzeniu przyłączeniowym). Rozdzielnia nie jest wszak punktem w sieci, lecz zawiera w sobie szereg punktów sieci.

Strony nie tylko nie dopełniły postanowień Prawa energetycznego, ale i nie zadbały o zabezpieczenie swojego interesu. Ogólnikowe określenie „rozdzielnia” uniemożliwia jednoznaczne rozstrzygnięcie do którego punktu - 2 czy 3 na rysunku będącym załącznikiem nr 1 - dostarczana jest energia, a tym samym nie daje podstaw do jednoznacznego rozstrzygnięcia dylematu określonego powyżej w punktach a) i b). Należy dodać, że obie strony podpisywały umowę w 2001 r., mając rozeznanie, że energia będzie dostarczana za pośrednictwem urządzeń podmiotu trzeciego oraz, że podmiot ów nosi się z zamiarem wyłączenia tych urządzeń.

Analizując poczynania obu stron, cechujące się lekceważącym stosunkiem do prawa jak i do istoty działalności gospodarczej, tj. podpisanie umowy niespełniającej wymogów Prawa energetycznego, przy braku staranności w zagwarantowaniu swoich interesów; uwzględniając fakt niemożności jednoznacznego określenia miejsca dostarczania energii – wynikający z winy obu stron – które to okoliczności łącznie uniemożliwiają jednoznaczne rozstrzygnięcie wątpliwości czy NPA jest nowoprzyłączanym podmiotem czy odbiorcą przełączanym na inne przyłącze, postanowiłem rozłożyć po równo między strony sporne koszty przyłączenia, tj. określić opłatę przyłączeniową w wysokości stanowiącej połowę kwoty określonej w projekcie umowy o przyłączenie nr IUS/AJ/77/2004 z dnia 6 października 2004 r.

Należy zauważyć, że powyższa argumentacja opiera się na porównaniu zapisów prawa (definicja „miejsca dostarczania”) i zapisów umowy (niedookreślenie tego miejsca w § 3 umowy sprzedaży, ze względu na użycie ogólnego terminu „rozdzielnia”). Jednakże zapis umowy można rozpatrywać także nie tylko ze ściśle prawnego, ale i z technicznego punktu widzenia. Jakkolwiek żadna ze stron nie wyartykułowała wprost takiego argumentu, można § 3 odczytać w sposób następujący: skoro miejscem dostarczania jest rozdzielnia, tzn. że energia elektryczna jest przekazywana do „wejścia” tejże rozdzielni (analogia do dostawy do domu „pod drzwiami”), tj. do pola dopływowego rozdzielni. Przy takim rozumowaniu „miejsce dostarczania” jest określone jako punkt w sieci. Nie zmienia to jednak w zasadniczy sposób uzasadnienia niniejszej decyzji. Oczywiście wówczas nie można mówić o określeniu „miejsca dostarczania” jako niezgodnego z prawem. Nie zmienia się natomiast fakt, że obie strony w sposób bezumowny korzystały z majątku podmiotu trzeciego, który nie miał żadnego interesu ani obowiązku w utrzymywaniu urządzeń służącym wyłącznie stronom sporu. Podpisując

umowę sprzedaży obie strony doskonale zdawały sobie sprawę z tego stanu rzeczy. Dostarczając energię elektryczną Zakład korzystał bezumownie z majątku elektrowni od linii 110 kV do rozdzielni 10 kV, a Wnioskodawca z rozdzielni 10 kV – należy tu podkreślić, że nie tylko rozdzielnia 10 kV była używana na potrzeby obu stron. Zarówno Zakład jak NPA gospodarowały na cudzych urządzeniach, podpisując umowę w której wirtualnie „dzieliły się” niewłasnym majątkiem, z którego korzystały przez kilka lat.

Innymi słowy, niezależnie od faktu czy miejsce dostarczania jest nieokreślone zgodnie z literą prawa czy jest określone jako pole dopływowe do rozdzielni 10 kV Elektrowni, obie strony wykazały się niefrasobliwością prawną zdumiewającą u dużych podmiotów działających na rynku energetycznym zarówno jako dostawca jak i odbiorca.

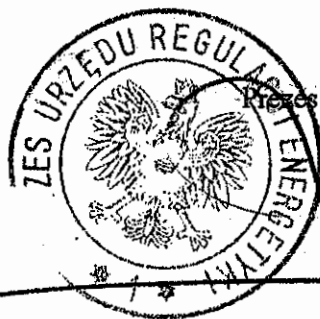
Mając powyższe na względzie, orzekłem jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - sądu ochrony konkurencji i konsumentów, za moim pośrednictwem, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia (art. 30 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 - Prawo energetyczne oraz art. 479⁴⁶ i art. 479⁴⁷ § 1 Kodeksu postępowania cywilnego).
2. Odwołanie od decyzji powinno czynić zadość wymaganiom przepisanych dla pisma procesowego oraz zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji i wartości przedmiotu sporu, przytoczenie zarzutów, zwięzłe ich uzasadnienie, wskazanie dowodów, a także zawierać

wniosek o uchylenie albo o zmianę decyzji w całości lub w części (art. 479⁴⁹ Kodeksu postępowania cywilnego).

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki

dr Leszek Juchniewicz

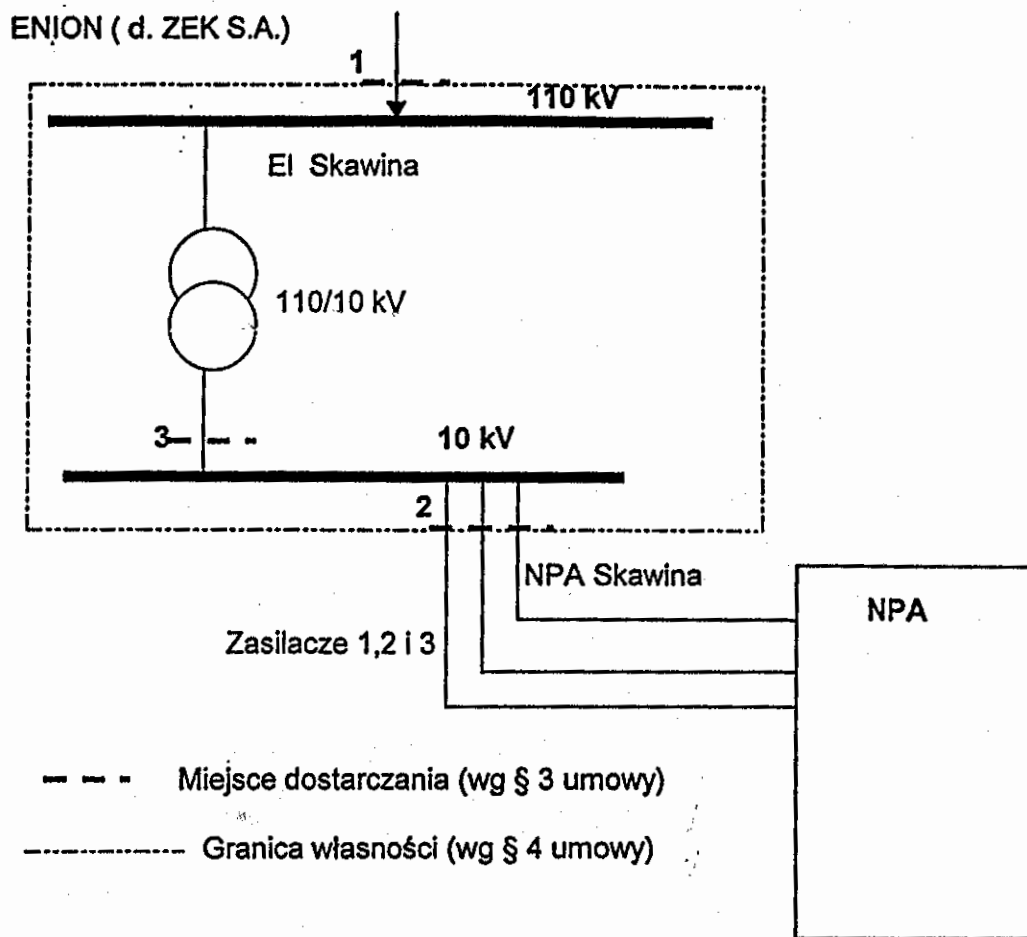
Załączniki:

1. Rysunek określający miejsce dostarczenia i granice własności.
2. Treść umowy o przyłączenie wraz załącznikiem.

Otrzymują (za potwierdzeniem zwrotnym):

1. Wiesław Łatała Pełnomocnik NPA „Skawina Sp. z o. o.”
Kancelaria Prawnicza Łatała i Wspólnicy S.K.
ul. Morawskiego 5
30-102 Kraków
2. ENION S.A. – Oddział w Krakowie
ul. Dajwór 27
30-960 Kraków
fax: (12) 421 27 19
3. ENION S.A.
ul. Łągiewnicka 60
30-417 Kraków

AŁĄCZNIK NR 1 do dvc. Irenaosa URE

Rys. 1 Schemat układu zasilania NPA Skawina przed zmianą

*Załącznik Nr 2 do decyzji Prezesa URE***Umowa o przyłączenie do sieci nr IUS/AJ/77/2004**
/o realizację warunków przyłączenia/

W dniu 31 maja 2005 r. pomiędzy:

Nowoczesne Produkty Aluminiowe „SKAWINA” Spółka z o.o.

zwana dalej *Odbiorcą*, którego reprezentują:

1. Prezes Zarządu - Tomasz Malec

2. Prezes Zarządu – Tomasz Jachna

i stosownie do przepisów o prowadzeniu działalności gospodarczej oświadczają, co następuje:

- a) nazwa firmy: **Nowoczesne Produkty Aluminiowe „SKAWINA” Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością**
- b) siedziba i jej adres: **ul. Piłsudskiego 23; 32-050 Skawina**
- c) wpisana jest do Rejestru Przedsiębiorców prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie, XI Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem **KRS 0000024659**
- d) jest podatnikiem VAT o nr **NIP: 665-25-20-964** uprawnionym do wystawiania i otrzymywania faktur VAT, **REGON 311122811**

a

ENION SPÓŁKA AKCYJNA

Oddział w Krakowie – Zakład Energetyczny Kraków

30-960 Kraków, ul. Dajwór 27,

zwanym dalej *Przedsiębiorstwem Energetycznym*, które reprezentują:

1. Prokurent – Dyrektor Naczelny – mgr inż. Stefan Jasek

2. Prokurent – Dyrektor Dystrybucji – mgr inż. Jacek Duniec

i oświadczają, że Spółka:

- a) wpisana jest do Rejestru Przedsiębiorców prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie Wydział XI Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem **KRS 0000012216**
- b) jest podatnikiem VAT o numerze **NIP 675-000-12-25** uprawnionym do wystawiania i otrzymywania faktur VAT, **REGON 350626576**
- c) **posiada rachunek bankowy w BGŻ S.A. O/Kraków 06 2030 0045 1110 0000 0034 5220**

zwanym również dalej *Stronami*, została zawarta Umowa treści następującej¹:

§ 1.

1. Umowa niniejsza zostaje zawarta na podstawie wydanych warunków przyłączenia z dnia: **6.05.2003 r.**

¹ Treść wstępu do umowy ustalona na mocy decyzji Prezesa URE z dnia 31 maja 2005 r., nr DTA-5111-1(21)/2005/JS

znak: *IK/AS/W-121/2018/809/4920/2003* oraz pisma z dnia: *5.08.2004* r. znak: *ZEK/IK/AS/D-112/2018/1260/10982004*.²

2. Przedmiotem umowy wynikającym z wymienionych w ust. 1 warunków przyłączenia oraz dokumentacji projektowej jest wykonanie następujących obiektów energetycznych:
 - 2.1 budowa rozdzielni 15 kV wraz wyposażeniem dwóch pól liniowych 15 kV w stacji 110/15 kV „Skawina Huta” oraz z zabudową transformatora 110/15 kV,
 - 2.2 budowa dwóch linii kablowych SN 15 kV do zasilania obiektu *Odbiorcy*.
3. *Odbiorca* oświadcza, że posiada tytuł prawny do korzystania z obiektu, którego dotyczą warunki przyłączenia określone w ust. 1. – *użytkowanie wieczyste – Kw 22492* prowadzona przez Zamiejscowy V Wydział Ksiąg Wieczystych Sądu Rejonowego w Wieliczce z siedzibą w Skawinie oraz decyzję pozwolenia na budowę znak: *AB.II.S.7351/421/04* z dnia: *22.09.2004* r.
4. Nazwa i adres przyłączanego obiektu: ***Nowoczesne Produkty Aluminiowe „SKAWINA”
ul. Piłsudskiego 23; 32-050 Skawina***
5. Miejsce dostarczenia energii oraz rozgraniczenia własności sieci i instalacji między *Przedsiębiorstwem Energetycznym* i *Odbiorcą* stanowić będą zaciski głowic kablowych w polach liniowych rozdzielnic 15 kV stacji 110/15 kV „Skawina Huta” od strony urządzeń *Przedsiębiorstwa Energetycznego*.

§ 2.

Obowiązki *Stron* w procesie realizacji warunków przyłączenia:

1. *Przedsiębiorstwo Energetyczne* zobowiązuje się do:
 - 1.1. realizacji z własnych środków obiektów określonych w § 1. ust. 2. pkt. 2.1.,
 - 1.2. przyłączenia instalacji *Odbiorcy* do sieci *Przedsiębiorstwa Energetycznego*
2. *Odbiorca* zobowiązuje się do:
 - 2.1. opracowania dokumentacji technicznej i prawnej oraz uzyskania pozwolenia na budowę instalacji i sieci elektroenergetycznych zgodnie z warunkami przyłączenia,
 - 2.2. realizacji z własnych środków obiektów określonych w § 1. ust. 2. pkt. 2.2.,
 - 2.3. wniesienia opłaty za przyłączenie na konto bankowe *Przedsiębiorstwa Energetycznego* – stosownie do § 5 umowy,
 - 2.4. wykonania własnym kosztem i staraniem pozostałych obiektów energetycznych oraz instalacji elektrycznej w obiekcie *Odbiorcy* wraz rozliczeniowymi układami pomiaru energii elektrycznej i zasilającej obiekt od miejsca dostarczania energii, zgodnie z obowiązującymi przepisami i normami oraz wymaganiami określonymi w warunkach przyłączenia, w terminie określonym w § 3. ust. 1.,
 - 2.5. przedłożenia dokumentów potwierdzających przeprowadzenie odbiorów końcowych przyłączanych urządzeń, instalacji lub sieci, przeprowadzonych przez upoważnione osoby posiadające odpowiednie uprawnienia i kwalifikacje, w terminie nie późniejszym niż określony w § 3. ust. 1.,
 - 2.6. opracowania instrukcji ruchu i eksploatacji posiadanych urządzeń, instalacji i sieci.

§ 3.

² Treść punktu umowy ustalona na mocy decyzji Prezesa URE z dnia 31 maja 2005 r., nr DTA-5111-1(21)/2005/JS

1. Realizacja przedmiotu umowy, o którym mowa w §1 ust. 2, nastąpi do dnia 31 stycznia 2005 r.³
2. **Strony** zastrzegają sobie prawo renegotjowania terminu realizacji przedmiotu umowy w przypadku, gdy warunki atmosferyczne lub inne wymienione w § 10 przyczyny uniemożliwiają prowadzenia robót.

§ 4.

1. Opłatę za przyłączenie do sieci ustala się w oparciu o taryfę dla energii elektrycznej obowiązującą odbiorców obsługiwanych przez ENION S.A. Oddział w Krakowie – Zakład Energetyczny Kraków, zatwierdzoną Decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. Opłata netto wynosi 61.699,41 zł (słownie: sześćdziesiąt jeden tysięcy sześćset dziewięćdziesiąt dziewięć złotych i 41/100 zł) i została obliczona jako połowa 1/4 rzeczywistych nakładów netto poniesionych na realizację przyłączenia.
Wyliczenie nakładów stanowi **załącznik** do umowy.⁴
2. Do kwot, o których mowa w pkt. 1 Przedsiębiorstwo Energetyczne doliczy podatek VAT zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 5.

Odbiorca wniesie opłatę za przyłączenie w terminie 14 dni od daty otrzymania faktury VAT sporządzonej przez **Przedsiębiorstwo Energetyczne** na podstawie protokołu odbioru robót określonych w §1 ust 2 w wysokości określonej w § 4.⁵

Za spełnienie świadczenia pieniężnego **Strony** ustalają datę uznania konta bankowego **Przedsiębiorstwa Energetycznego**.

§ 6.

Strony umowy zobowiązują się wzajemnie do informowania o wystąpieniu przeszkód w realizacji przedmiotu umowy, o czasie ich trwania i przewidywanych skutkach.⁶

§ 7.

§ 8.

Zawarcie umowy sprzedaży energii elektrycznej nastąpi po zrealizowaniu przez **Strony** przedmiotu umowy oraz dokonaniu przez **Odbiorcę** wpłat określonych w § 4.⁶

§ 9.

3. W przypadku opóźnienia płatności opłat za przyłączenie **Odbiorca** zobowiązany będzie do zapłaty na rzecz **Przedsiębiorstwa Energetycznego** odsetek ustawowych.
4. W przypadku odstąpienia od umowy przez **Odbiorcę** z przyczyn niezależnych od **Przedsiębiorstwa**

³ Treść punktu umowy ustalona na mocy decyzji Prezesa URE z dnia 31 maja 2005 r., nr DTA-5111-1(21)/2005/JS

⁴ Treść punktu umowy ustalona na mocy decyzji Prezesa URE z dnia 31 maja 2005 r., nr DTA-5111-1(21)/2005/JS

⁵ Treść punktu umowy ustalona na mocy decyzji Prezesa URE z dnia 31 maja 2005 r., nr DTA-5111-1(21)/2005/JS

⁶ Treść punktu umowy ustalona na mocy decyzji Prezesa URE z dnia 31 maja 2005 r., nr DTA-5111-1(21)/2005/JS

⁷ Treść punktu umowy ustalona na mocy decyzji Prezesa URE z dnia 31 maja 2005 r., nr DTA-5111-1(21)/2005/JS

⁸ Treść punktu umowy ustalona na mocy decyzji Prezesa URE z dnia 31 maja 2005 r., nr DTA-5111-1(21)/2005/JS

Energetycznego (z wyłączeniem jednakże siły wyższej), lub w razie odstąpienia od umowy przez **Przedsiębiorstwo Energetyczne** z przyczyn zależnych od **Odbiorcy**, **Przedsiębiorstwu Energetycznemu** przysługuje kwota w wysokości rzeczywiście poniesionych przez **Przedsiębiorstwo Energetyczne** nakładów związanych z realizacją niniejszej umowy.

5. W przypadku odstąpienia od umowy przez **Przedsiębiorstwo Energetyczne** z przyczyn niezależnych od **Odbiorcy** (z wyłączeniem jednakże siły wyższej), lub w razie odstąpienia od umowy przez **Odbiorcę** z przyczyn zależnych od **Przedsiębiorstwa Energetycznego**, **Odbiorcy** przysługuje kwota w wysokości rzeczywiście poniesionych przez **Odbiorcę** nakładów związanych z realizacją niniejszej umowy.⁹

§ 10.

Strony nie są odpowiedzialne za nie wywiązanie się ze zobowiązań umownych spowodowanych siłą wyższą. Za siłę wyższą **Strony** umowy rozumieć będą każde zdarzenie zewnętrzne, na którego powstanie żadna ze stron umowy nie mogła mieć wpływu, takie jak np.: wojna, rozruchy, strajki, mobilizacja, rozległe przerwy w ruchu kolejowym i drogowym, klęski żywiołowe, epidemia itp., jeśli można udowodnić, że przeszkody te wpłynęły na spełnienie warunków niniejszej umowy.

§ 11.

Strony niniejszej umowy ustalają termin jej ważności do dnia 15 lipca 2005 r.¹⁰

§ 12.

Wszelkie zmiany i uzupełnienia niniejszej umowy wymagają formy pisemnej pod rygorem nieważności.

§ 13.

W sprawach nie uregulowanych niniejszą umową zastosowanie mieć będą przepisy:

1. Kodeks Cywilny,
2. Ustawa z dnia 10.04.1997 r. „Prawo energetyczne” /Dz. U. nr 54 poz. 348 z późniejszymi zmianami/ wraz z przepisami wykonawczymi.

§ 14.

Odbiorca wyraża zgodę na przetwarzanie danych osobowych do celów realizacji niniejszej umowy¹¹

§ 15.

Załączniki stanowią integralną część umowy.

§ 16.

Umowę sporządzono w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach po jednym egzemplarzu dla każdej ze **Stron**.

Załącznik¹²

⁹ Treść punktu umowy ustalona na mocy decyzji Prezesa URE z dnia 31 maja 2005 r., nr DTA-5111-1(21)/2005/JS

¹⁰ Treść punktu umowy ustalona na mocy decyzji Prezesa URE z dnia 31 maja 2005 r., nr DTA-5111-1(21)/2005/JS

¹¹ Treść ostatniej strony umowy ustalona na mocy decyzji Prezesa URE z dnia 31 maja 2005 r., nr DTA-5111-1(21)/2005/JS

¹² Treść ostatniej strony umowy ustalona na mocy decyzji Prezesa URE z dnia 31 maja 2005 r., nr DTA-5111-1(21)/2005/JS

ae. do umowy o przyłączenie.

Kalkulacja opłaty za przyłączenie dla NPA Skawina
oraz nakłady poniesione przez ENION S.A. w związku z przyłączeniem

GPZ: Skawina Huta

Lp	Wyszczególnienie	Wartość	Uwzględ- niono
1.	Budynek rozdz. 15kV	327 390,42 zł	1
2.	Urządzenia rozdzielcze 110 kV	380 416,84 zł	0
3.	Obwody wtórne 110 kV	198 641,00 zł	0
4.	Transformator 110/15 kV	510 000,00 zł	1
5.	Rozdzielnica SN 15 kV	623 958,07 zł	1
6.	Transformatory p.w.	14 143,62 zł	1
7.	Urządzenia nastawni	5 293,70 zł	1
8.	Linia kablowa SN 15	135 488,16 zł	0
Ogółem nakłady 1+8		2 195 331,81 zł	
Razem nakłady na przyłączenia		1 480 785,81 zł	
Ilość pól liniowych rozdzielnic SN:			6
Nakłady na pole liniowe rozdzielnic SN:		246 797,64 zł	
Ilość pól liniowych wykorzystanych na przyłączenie NPA "Skawina":			2
Razem nakłady na oba pola liniowe wykorzystywane przez NPA Skawina		493 595,27 zł	
1/4 nakładów na przyłączenie NPA "Skawina":		123 398,82 zł	

Za podstawę do wyliczenia opłaty za przyłączenie przyjęte zostały nakłady na rozbudowę stacji 110/15 kV Skawina Huta z pozycji 1 i 4+7.

Opłata za przyłączenie skalkulowana została w wysokości 1/4 nakładów poniesionych przez Przedsiębiorstwo Energetyczne na realizację przyłączenia torów: I i II, które zasilają obiekt Odbiorcy.

RADCA PRAWNY

Piotr Wojnarowski

Ks-1197